

en andel i den besparelse, der kunne indvindes i forhold til produktionen i en basisperiode, der var fastlagt til årene 1946-49. Ved den nye koncession blev der tillagt selskabet et fast årligt vederlag på 5 mill. kr. til forrentning af den i produktionen bundne kapital, og herudover opnår selskabet andel i den rationaliseringsbesparelse, der måtte fremkomme ved, at produktionen gennemføres mere rationelt end i årene 1958-60. Selskabet er således ved den nye koncession tillagt et større fast vederlag, men størrelsen af den samlede fortjeneste, fabrikkerne kan opnå på den koncessionerede produktion, vil afhænge af den rationalisering, fabrikkerne gennemfører i de kommende år.“

Ministeren omtalte i sin udførlige redegørelse nærmere selskabets fortjenstmuligheder og kom også ind på dets kapitalforhold, herunder en forestående udvidelse af aktiekapitalen, som der ville blive givet offentligheden underretning om.

Om den besluttede prisforhøjelse udtalte han bl. a.:

„Det påhviler handelsministeren at fastsætte sukkerprisen, og ved denne prisfastsættelse må det naturligvis tilstræbes, at der opnås en samlet salgsindtægt på sukkeret, der er tilstrækkelig til at dække afregningen med koncessionshaverne, således at der hverken opstår overskud eller underskud for statskassen.“

Forespørgeren kunne ikke være enig med ministeren i, at prisforhøjelsen ikke skulle have noget at gøre med sukkerprisens forhøjelse, hvilket nærmere begrundedes. Han fandt koncessionsvilkårene uheldige og kritiserede tillige, at der var givet selskabet adgang til at udvide aktiekapitalen på de af ministeren omtalte vilkår.

Forespørgeren mente i øvrigt, at man enten burde give sukkerudvalget en vis indflydelse på de dispositioner, der træffes, eller ophæve det. „For et sukkerudvalg, der bliver indkaldt 2-3 gange om året for at påhøre ministerens forklaring om, at nu har han gjort det og det, eller at han nu agter at gøre det og det, og derpå får at vide, at hvis de har en anden mening, må de gerne have det, det vil ministeren ikke blande sig i, men han agter ikke at tage hensyn til det — et sådant udvalg synes jeg ikke man skal opretholde blot for at bilde befolkningen og eventuelt folketetinget ind, at folketetinget dermed har et vist indseende med, hvorledes den højtærede minister administrerer loven om sukkerordningen.“

Under den fortsatte debat erklærede ministeren, at han ikke havde noget imod en drøftelse af sukkerloven med den beføjelser til handelsministeren og sukkerudvalget.

Andre end forespørgeren og handelsministeren deltog ikke i forhandlingen.
